

Geachte Statenleden,

In 1931 legde de bekende stedenbouwkundige van Eesteren in zijn uitbreidingsplan voor Amsterdam de "groene vingerstructuur" vast.

Waterland, Boverkerkerpolder/Rondehoep, Amsterdamse bos.

Die "vinger- of scheggenstructuur", waartoe ook het - tot voor kort wat ondergewaardeerde - Oer-IJ gebied behoort, is kenmerkend geworden voor de kwaliteit van het leven en ondernemen in de Noordvleugel van de Randstad.

In zijn recente advies bepleit uw Provinciaal Adviseur Ruimtelijke Kwaliteit Steven Slabbers voor een versterking van die landschappen. Sterke landschappen - zo omschrijft hij - zijn landschappen die ecologisch veerkrachtig zijn, waar bodem, water en lucht gezond zijn, die een onderscheidende ruimtelijke identiteit kennen, waarin de geschiedenis afleesbaar is, die uitnodigen tot verpozen en bewegen en die meerdere functies combineren. Ik voeg daar aan toe: dat lukt alleen bij een zekere omvang. De eigenlijk al schamele resten van het Oer-IJ gebied verdragen geen verdere aantasting en versnippering.

De u voorgelegde rapportage heeft veel kwaliteiten, maar het redeneert vanuit - wat ik zou willen noemen - "het oude denken". Illustratie daarvan is het kosten en batenoverzicht. Reistijdwinst wordt in geld uitgedrukt, maar aantasting van het landschap niet.

De Britse historicus Philipp Blom formuleert onze huidige opgave als volgt: "Er ligt een groot gemeenschappelijk project voor ons;...een diepgaande groene transformatie! Niet om zo nodig een nieuwe samenleving te scheppen, ...maar om te doen wat voor een voortbestaan nodig is.

De vanuit mijn politiek/ bestuurlijke achtergrond wel te begrijpen Collegeafpraak over de A8-A9 verbinding houdt u nu toch té lang en té kostbaar gevangen. Ik nodig u - en in het bijzonder de VVD-fractie - gelet op de grote transitie waar we voor staan uit om die afspraak open te breken.